

Η Κλέλια Ανδριολάτου δε φοβάται τις άβολες ερωτήσεις

Η Κλέλια Ανδριολάτου σε μία εφ' όλης της ύλης συνέντευξη στο Magazine με αφορμή τη παράσταση του Κωνσταντίνου Ρήγου "Πεταλούδες στο στομάχι'" στο θέατρο του Νέου Κόσμου.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΗΘΟΠΟΙΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2023

Είναι μόλις 26 ετών και αισθάνεται πως έχει ήδη ζήσει 10 ζωές. Δεν έχει και άδικο. Έχει κάνει άπειρα εξώφυλλα μόδας, έχει δουλέψει σε 3 χώρες (Ελλάδα, Γαλλία, Κύπρος) και αυτή τη στιγμή είναι η πιο περιζήτητη Ελληνίδα ηθοποιός, καθώς πρωταγωνιστεί στην πρώτη σειρά που "κατόρθωσε" να μπει στο Netflix. Ο λόγος για την πανέμορφη και ταλαντούχα Κλέλια Ανδριολάτου που, θα έλεγε κανείς, πως έχει όλο τον κόσμο στα πόδια της.

Το ραντεβού μας είχε οριστεί στο θέατρο του Νέου Κόσμου, όπου και κάνει εντατικές πρόβες για την παράσταση του Κωνσταντίνου Ρήγου "Πεταλούδες στο στομάχι". Παράλληλα πρωταγωνιστεί και στο Μοτέλ, την παράσταση του Βασίλη Μαυρογεωργίου στο θέατρο Τέχνης και μάλιστα δίνει μία ερμηνεία-έκπληξη.

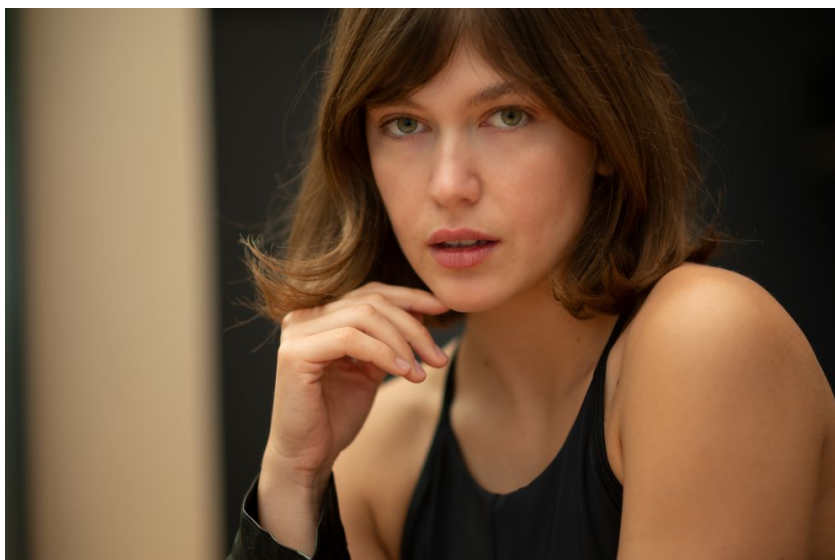
Είχε φτάσει νωρίτερα και ήταν ήδη στο αίθριο του θεάτρου περιμένοντας. Ήταν πολύ απλά ντυμένη και τελείως άβαφη. Έμοιαζε με ένα εντυπωσιακά όμορφο έφηβο κορίτσι. Καθίσαμε αντικριστά και η συζήτησή μας άρχισε να έχει αμέσως ροή. Μίλησε ακομπλεξάριστα για τη ζωή της, για το μόντελινγκ, για τους έρωτες, για το πριν και το τώρα.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Δεν είχε σκεφτεί ποτέ πως θα γίνει ηθοποιός. Μικρή ήθελε να γίνει δικηγόρος,

μετά άλλαξε γνώμη και ήθελε να γίνει δημοσιογράφος και μάλιστα όχι απλή δημοσιογράφος, αλλά και να μπει στο διπλωματικό σώμα. Τα κατάφερε. Έδωσε πανελλήνιες και μπήκε στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο.

Άρχισε να παρακολουθεί τη Σχολή, αλλά γρήγορα έφυγε στο εξωτερικό, στο Παρίσι συγκεκριμένα, γιατί ταυτόχρονα, από πολύ μικρή ηλικία έκανε μόντελινγκ. Μετά της πρότειναν να παίξει στο Μπρούσκο που ήδη είχε γίνει μεγάλη επιτυχία.

Πήγε για 10 επεισόδια και έμεινε εκεί τρία χρόνια. Εκεί, της μπήκε το μικρόβιο του ηθοποιού. Παράλληλα με τα γυρίσματα, ξεκίνησε σεμινάρια στο θέατρο των Αλλαγών και στο Επί Κολωνώ με την Ελένη Σκότη. Μόλις τελείωσε η σειρά έδωσε εξετάσεις και μπήκε στη δραματική του Ωδείου Αθηνών. Παρόλο που είχε δεκάδες προτάσεις για τηλεόραση, αποφάσισε να αφοσιωθεί στις σπουδές της. Εκεί οι καθηγητές της τη σύστησαν στον Χριστόφορο Παπακαλιάτη και έτσι πήρε τον πρωταγωνιστικό ρόλο στο Maestro. Και μετά ήρθε η εκτίναξη...

FRANCESCA GIAITZOGLU – WATKINSON

Το μόντελινγκ πως προέκυψε;

Ξεκίνησα από πολύ μικρή ηλικία. Όσο ήμουν στη Θεσσαλονίκη έκανα διαφημίσεις για παιδιά. Κάποιος γνωστός φαντάζομαι, είπε στους γονείς μου να με πάνε σε μία διαφημιστική εταιρεία και πήγαμε. Και επειδή μου άρεσε και εμένα πολύ η διαδικασία, συνέχισα. Όταν έγινα 14, αυτό πήρε μία πιο

επαγγελματική μορφή. Τότε άρχισα να δουλεύω ως γυναίκα. Δηλαδή, ερχόμουν στην Αθήνα κάθε εβδομάδα. Τότε κιόλας υπήρχαν πιο πολλά περιοδικά, δηλαδή κάναμε πολλά εξώφυλλα, πολλή μόδα.

Για τον εαυτό μου δεν αισθάνομαι αυτή τη σιγουριά που μπορεί να βλέπουν οι άλλοι πάνω μου. Είμαι ευγνώμων γι αυτό που είμαι, όμως η φροντίδα, η αγάπη και η συγχώρεση για τον εαυτό μας είναι ένας συνεχής αγώνας.

Δεν ήταν λίγο εξοντωτικό όλο αυτό;

Ήταν πολύ εξοντωτικό, γιατί διάβαζα πολύ και προσπαθούσα να είμαι καλή μαθήτρια στο σχολείο. Στην αρχή ντρεπόμουν να πω στους συμμαθητές μου πως δούλευα ως μοντέλο στην Αθήνα. Μετά, όταν άρχισα να κάνω και εξώφυλλα, αυτό αποκαλύφθηκε και έγινα προσωρινά ο “στόχος” της τάξης μου. Έφερναν τα περιοδικά στην αίθουσα και γενικά αποτελούσα το θέμα συζήτησης. Ένιωθα πολύ περίεργα, ήθελα να ανοίξει η γη να με καταπιεί. γιατί τα παιδιά δεν ήταν εξοικειωμένα με όλο αυτό και υπήρχε μία αμηχανία. Εμένα πάλι, το να με βλέπω σε μια έντυπη μορφή μού φαινόταν απολύτως φυσιολογικό, γιατί το έκανα από πολύ μικρή. Αλλά μετά το συνήθισα και δε με πείραζε..

Είχες την ταμπέλα της ωραίας της παρέας;

Στα χρόνια του σχολείου ήμουν πολύ μικροκαμωμένη, θα έλεγα πως ήμουν απλώς ένα γλυκό κορίτσι. Δεν είχα καθόλου πέραση, δεν το ένιωθα τουλάχιστον. Εκεί, προς το τέλος του Λυκείου, άρχισα να ψάχνω την ταυτότητά μου ως γυναίκα και με έναν τρόπο ακόμη την ψάχνω. Δεν αισθάνομαι, αυτό που μπορεί να αισθάνεται κάποιος όταν με βλέπει. Αισθάνομαι ακόμα κορίτσι.

FRANCESCA GIAITZOGLU – WATKINSON

Είσαι εξοικειωμένη με την εικόνα σου θα έλεγες; Νιώθεις όμορφη; Λογικά δε νιώθεις κάποια ανασφάλεια.

Αυτό δεν ισχύει, γιατί όταν υπάρχει μια προσδοκία από σένα, η εικόνα αυτή μπορεί “φέρει μία ευθύνη”. Για τον εαυτό μου δεν αισθάνομαι αυτή τη σιγουριά που μπορεί να βλέπουν οι άλλοι πάνω μου. Είμαι ευγνώμων γι αυτό που είμαι, όμως η φροντίδα, η αγάπη και η συγχώρεση για τον εαυτό μας είναι ένας συνεχής αγώνας.

Φίλους, φίλες έχεις;

Και βέβαια, έχω φίλες από το σχολείο που έχουμε δημιουργήσει έναν πολύ στενό κύκλο και προσπαθούμε να τον συντηρούμε όσο καλύτερα μπορούμε. Πια ζούμε μακριά η μία από την άλλη και κάνουμε άλλες δουλειές. Δεν έχουν καμία σχέση με το δικό μου επάγγελμα και γι αυτό και με γειώνουν απόλυτα. Δεν καταλαβαίνουν τι κάνω και εμένα μου αρέσει αυτό. Είναι η οικογένειά μου. Είμαστε μαζί 20 χρόνια. Έχουν προστεθεί βέβαια πολλές παρέες με την πάροδο του χρόνου, αλλά οι φίλοι μου είναι αυτοί οι λίγοι.

Σε όλη αυτή τη φάση με το σχολείο, το διάβασμα και τις φωτογραφήσεις, πήγε κάτι πίσω. Μπήκες σε δίλημμα;

Είχα αποφασίσει πως θέλω να μπω στο πανεπιστήμιο, οπότε σταμάτησα να δουλεύω έναν ολόκληρο χρόνο. Και κατέβαλα μία τεράστια προσπάθεια. Σηκωνόμουν από τις τέσσερις το πρωί και

διάβαζα πριν το σχολείο, πήγαινα στο σχολείο, και πάλι μετά διάβαζα ατελείωτα. Δεν έβγαινα από το δωμάτιό μου.

FRANCESCA GIAITZOGLU – WATKINSON

Δεν υπήρχε κάποιο δίλημμα μέσα μου. Γενικότερα, όταν έχω έναν στόχο, θέλω να τον πετύχω. Έτσι, έβαλα στην άκρη τη δουλειά και αποφάσισα ότι θέλω να περάσω στο πανεπιστήμιο. Και πέρασα, άλλο που ποτέ δεν το χρησιμοποίησα και έφυγα για το Παρίσι. Αλλά εγώ ήμουν ικανοποιημένη που τα κατάφερα.

Στο Παρίσι πώς ήταν η ζωή σου;

Έψαχνα γραφεία και δούλευα σαν μοντέλο. Αν και έκανα διάφορα πράγματα, γύρισα στην Ελλάδα γιατί αποφάσισα ότι δεν μου αρέσει αυτό. Μπορώ να σου πω πως δοκίμασα τον εαυτό μου σε όλα. Και πλέον, όλα αυτά αποτελούν μία αλυσίδα. Δηλαδή αν δε δοκίμαζα όλα τα προηγούμενα, δε θα κατέληγα ποτέ εδώ.

Είναι τεράστια ευθύνη το θέατρο. Αισθάνομαι από το πρωί που θα ξυπνήσω πως έχω μια ευθύνη και πρέπει να υπολογίσω όλη μου την ημέρα σε σχέση με τη βραδινή παράσταση. Τα πάντα

έχουν πειθαρχία και ακρίβεια στο πρόγραμμά μου.

Το εδώ ποιο είναι λοιπόν;

Το ότι μπήκα στη Δραματική Σχολή και είπα ότι “αυτό είναι που θέλω να κάνω στη ζωή μου”. Δεν με ενδιαφέρει τίποτα άλλο. Δεν μπορώ να φανταστώ, ας πούμε, τη ζωή μου αλλιώς πια. Η Τέχνη της υποκριτικής είναι ό,τι πιο σημαντικό έχω. Και τώρα, εδώ με τον Κωνσταντίνο Ρήγο κάνω κάτι τελείως διαφορετικό από το “Μοτέλ” στο θέατρο Τέχνης και από το “Maestro”. Μου αρέσει να μη μένω σε μία θέση, θέλω να μετακινούμαι συνέχεια, να δω τι μπορώ να κάνω.

FRANCESCA GIAITZOGLU – WATKINSON

Ο Βασίλης Μαυρογεωργίου μου εμπιστεύτηκε τον ρόλο της Άννας στο Μοτέλ, την πρώτη μου επαγγελματική παράσταση και χάρηκα πάρα πολύ. Κάθε φορά που τελειώνει η παράσταση νιώθω τελείως άδεια γιατί επί σκηνής δίνω ό,τι έχω και δεν έχω. Και είναι τελείως διαφορετική η ανταπόκριση του κοινού σε σχέση με το Maestro. Το Maestro είναι ένα αποτέλεσμα και μια διαδικασία που έχουμε κουραστεί πάρα πολύ για να το δει ο κόσμος. Στο θέατρο συνδημιουργούμε κάθε βράδυ.

Είναι τεράστια ευθύνη το θέατρο. Αισθάνομαι από το πρώι που

θα ξυπνήσω πως έχω μια ευθύνη και πρέπει να υπολογίσω όλη μου την ημέρα σε σχέση με τη βραδινή παράσταση. Τα πάντα έχουν πειθαρχία και ακρίβεια στο πρόγραμμά μου. Τώρα θα παίζω 7 μέρες τη βδομάδα. Δεν το έχω ξανακάνει και δεν ξέρω πώς θα ανταποκριθώ. Είναι και οι δύο παραστάσεις πάρα πολύ δύσκολες, πιο ψυχολογική η μία, πιο σωματική η άλλη. Η κούραση είναι τελείως διαφορετική.

Τώρα, εδώ με τον Κωνσταντίνο Ρήγο κάνω κάτι τελείως διαφορετικό από το “Μοτέλ” στο Θέατρο Τέχνης και από το “Maestro”. Μου αρέσει να μη μένω σε μία θέση, θέλω να μετακινούμαι συνέχεια, να δω τι μπορώ να κάνω.

Και μετά το τέλος των παραστάσεων θα κάνεις ένα διάλειμμα;

Όχι, μόλις τελειώσουν οι παραστάσεις ξεκινάμε τα γυρίσματα του Maestro. Δεν υπάρχει χρόνος ξεκούρασης στην πραγματικότητα. Σε έναν ιδανικό κόσμο, θα ήθελα να έχω ένα σαββατοκύριακο. Αλλά εμείς οι ηθοποιοί είμαστε και λίγο νομίζω αυτοκαταστροφικοί σε σχέση με αυτό. Προσπαθούμε συνεχώς να είμαστε σε μια ένταση, γιατί έτσι αισθανόμαστε ζωντανοί.

FRANCESCA GIAITZOGLU – WATKINSON

Σου αρέσει να πιέζεις τόσο τον εαυτό σου; Νιώθω πως έχεις έναν ψυχαναγκασμό...

Είμαι και πολύ συνεπής και ψυχαναγκαστική μαζί. Όσο μεγαλώνω, προσπαθώ να το δουλεύω όλο αυτό. Να μην είμαι τόσο αυστηρή με τον εαυτό μου, αλλά και με τους άλλους. Αυτό το κυνήγι της συνέπειας είναι νομίζω ένα εφόδιο που έχω πάρει από το εξωτερικό, όπου εκεί τα πάντα γίνονται με βάση το πρόγραμμα. Η Ελλάδα δεν έχει καμία σχέση στα θέματα οργάνωσης με το εξωτερικό.

Βέβαια, οι Έλληνες είναι πολύ δουλευταράδες, στο θέατρο ειδικά δίνουμε την ψυχή μας όλη. Και είναι κρίμα, γιατί είμαστε τόσο καλοί σε αυτό που κάνουμε και απλώς δεν υπάρχουν οι συνθήκες που ευνοούν έναν Έλληνα ηθοποιό ή μία παράσταση να αναδειχθεί στο εξωτερικό. Και εγώ θα ήθελα πολύ να ταξιδέψω με τη δουλειά μου και να ζήσω για ένα δύο χρόνια στο εξωτερικό, όμως υπάρχει ο σκόπελος της γλώσσας. Ελπίζω τώρα με τις ψηφιακές πλατφόρμες τύπου Netflix να αλλάξει όλο αυτό στο πεδίο των ηθοποιών και να γίνουμε λίγο πιο ελαστικοί σε σχέση με τη γλώσσα. Να γίνει μία αρχή.

Ας περάσουμε λίγο στην παράσταση. Καταρχάς χορεύετε σε αυτή;

Ίσως όχι με την έννοια που μπορεί να έχετε συνηθίσει. Και τραγούδι θα έχει και χορό θα έχει κι ένα πολύ έντονο ηχοσύστημα θα έχει. Όλη η παράσταση είναι μία παρτιτούρα, για αυτό και οι ηθοποιοί πρέπει να πατήσουμε πάνω στη μουσική που υπογραμμίζει το έργο.

Ανυπομονώ να ξεκινήσω. Η ομάδα είναι φανταστική και από τώρα νιώθω πως θα μου λείψουν πολύ οι πρόβες. Γιατί είναι πολύ ωραίο να μπορείς να είσαι σε μια δουλειά που σε αφήνει ο σκηνοθέτης να δοκιμάσεις. Ο Κωνσταντίνος (Ρήγος) έχει ένα πολύ ιδιαίτερο σύμπαν και θέλω να βουτήξω σ αυτό και να βρω το δικό μου έδαφος. Και το ωραίο είναι πως ο καθένας μας είναι τελείως διαφορετικός. Είμαστε δηλαδή μία ομάδα ετερόκλητων στοιχείων θα έλεγα.

FRANCESCA GIAITZOGLU – WATKINSON

Εσύ ποτέ νιώθεις πεταλούδες στο στομάχι;

Νιώθω πεταλούδες στο στομάχι, όταν είμαι ερωτευμένη. Και τώρα μου έρχεται και μια φράση που λέω στο έργο, πως τότε “νιώθω τα υποδόρια έντομα, τα σκουλήκια στην κοιλιά μου να μεταμορφώνονται σε πολύχρωμες πεταλούδες”. Δηλαδή όλη αυτή η σαπίλα που έχουμε μέσα μας από το παρελθόν, ξαφνικά με τον έρωτα μετουσιώνεται σε κάτι πολύ όμορφο. Γιατί νομίζω ότι ερωτευόμαστε σε σχέση με αυτά που έχουμε ζήσει. Κάνουμε προβολές πάνω σε έναν άνθρωπο. Δεν μπορώ να φανταστώ ότι ερωτεύεσαι κάτι το οποίο είναι τελείως ξένο και αυθαίρετο. Και με τη δουλειά μου νιώθω πεταλούδες στο στομάχι μου. Δηλαδή, κάθε φορά που δημιουργούμε κάτι, νιώθω αυτή τη χαρά.

Αυτή η αίσθηση δεν έχει και έναν φόβο μέσα της;

Το έργο έχει να κάνει με την Gen L, την γενιά του Love και του Loss, έχει να κάνει με τον έρωτα και την απώλεια μαζί. Μια γενιά που παίρνουμε το χάπι του έρωτα και που θέλουμε να το παίρνουμε συνέχεια για να αισθανόμαστε αυτή την ευφορία του ερωτευμένου.

Είμαι σε μια περίοδο που ο έρωτας θέλω να έχει την υγεία μέσα του. Δεν είμαι δεκαοκτώ χρόνων πια και χρειάζομαι μια ισορροπία στη ζωή μου με όλα αυτά που συμβαίνουν

επαγγελματικά. Θέλω να είμαι όσο πιο γειωμένη γίνεται και να πορεύομαι με ηρεμία.

Και το loss;

Είναι η καταστροφή που βιώνεις στον έρωτα.

Αφορά τα διπλά συναισθήματα που μας κατακλύζουν στον έρωτα; Αυτό της ευφορίας και του φόβου της απώλειας;

Ναι. Προσωπικά, δεν ξέρω πως μπορεί να κρατήσει για πάντα ο έρωτας, αλλά θα το ευχόμουν. Δεν μπορείς να ζεις για πάντα ερωτευμένος. Όλο αυτό μετουσιώνεται σε κάτι άλλο, αν είσαι τυχερός. Όταν είναι αμοιβαίος, μεταμορφώνεται σε κάτι πολύ πιο βαθύ και αυτό είναι πολύ όμορφο και ισόβιο.

FRANCESCA GIAITZOGLU – WATKINSON

Και λέω αμοιβαίος, γιατί ο έρωτας μπορεί να είναι και τελείως μονόπλευρος και βασανιστικός και να θέλεις να πεθάνεις. Έτσι κι αλλιώς όλη η παγκόσμια δραματουργία μιλάει για τον έρωτα και τον θάνατο.

Εσύ έχεις ερωτευτεί τόσο ακραία;

Ναι θα έλεγα. Τώρα βέβαια είμαι σε μια περίοδο που ο έρωτας θέλω να έχει την υγεία μέσα του. Δεν είμαι δεκαοκτώ χρόνων πια και χρειάζομαι μια ισορροπία στη ζωή μου με όλα αυτά που συμβαίνουν επαγγελματικά. Θέλω να είμαι όσο πιο γειωμένη γίνεται και να πορεύομαι με ηρεμία.

Βάζεις όρια στη σχέση σου; Λες όχι;

Πια ναι. Έχω θέμα με τα όρια, αλλά μέσα από την ψυχοθεραπεία μου, όλα αυτά τα χρόνια που δουλεύω με τον εαυτό μου, μπορώ και βάζω.

Ξέρω πως κάνετε άβολα ερωτήματα στην παράσταση...

Βασικά κάνουμε άβολα πραγματικά ερωτήματα. Δηλαδή, αν έχεις νιώσει ποτέ βία, ποιο είναι το χειρότερο πράγμα που έχεις κάνει σε άτομα που αγαπάς, αν έχεις βγει με κάποιον μέσα από εφαρμογή εφαρμογή. Δε ρωτάμε κάτι ακραίο δηλαδή.

Θα ήθελα να είμαι θεατής της παράστασης αυτής για να δω τι είναι αυτό που θα βγει τελικά από όλη αυτή την πρόβα που κάνουμε καθημερινά. Γιατί συνεχώς δημιουργούμε πράγματα και σκεφτόμαστε τελείως διαφορετικές εκδοχές. Ακόμη και τώρα, δεν ξέρω ακριβώς που θα καταλήξουμε

Ποιο ερώτημα θα σε έκανε να αισθανθείς άβολα;

Δεν έχω πρόβλημα να απαντήσω στο οτιδήποτε. Θα ένιωθα άβολα ίσως αν ρωτήσουν κάποιον άλλον για μένα. Γιατί μπορεί καμιά φορά να βρεθείς έκπληκτος με κάτι το οποίο μπορεί να πει άλλος για σένα, το οποίο δεν έχεις φανταστεί καν ότι μπορεί να ισχύει.

Έχεις φλερτάρει ποτέ μέσω Tinder; (ερώτηση που τίθεται στην παράσταση στο κοινό)

Ποτέ. Μου φαίνεται τελείως εκτός της δικής μου ιδιοσυγκρασίας το να μπω σε μια εφαρμογή και να προσεγγίσω έναν άνθρωπο. Δεν μπορώ να έρθω σε επαφή σεξουαλική με έναν άνθρωπο που δεν ξέρω. Μου είναι τελείως ξένο. Και στο Maestro που κάναμε με τον Χριστόφορο τη σκηνή με το Tinder και οι δύο ήμασταν σε μία φάση “τώρα το κάνουν αυτό αλήθεια;”

FRANCESCA GIAITZOGLU – WATKINSON

Δεν το λέω αυτό επικριτικά γιατί στους φίλους μου βλέπω ότι λειτουργεί. Δεν ξέρω γιατί εγώ δεν μπορώ. Ίσως έχω εγκλωβιστεί και σε κάποια στερεότυπα του πώς είναι μια σχέση, πώς είναι να έχεις μια επαφή με έναν άνθρωπο. Νομίζω ότι μπορεί κι εγώ να έχω μια ανάμνηση μιας σχέσης, χωρίς να είναι δικό μου βίωμα απαραίτητα.

Ο Κωνσταντίνος (Ρήγος) έχει πει ότι θα ήθελε όλοι όσοι έρχονται στο θέατρο να είναι ντυμένοι στα μαύρα. Για να είναι όλοι -και το κοινό- μέρος αυτής της κηδείας με έναν τρόπο.

Έχει να κάνει και με τους γονείς σου αυτό...

Ναι, γιατί οι γονείς μου είναι μαζί στα 18 τους. Είναι μαζί από το πρώτο έτος του πανεπιστημίου. Νιώθω πως ο ένας είναι η ζωή του άλλου, γιατί έχουν περάσει όλη τους τη ζωή μαζί. Και το πρότυπό μου ενδεχομένως είναι πως υπάρχει ένας

άνθρωπος που είναι για μένα το άλλο μισό. Πράγμα που μπορεί να μην ισχύει, αλλά μπορεί και να ισχύει.

Αλλάζω λίγο το κλίμα. Μαθαίνω πως στην παράσταση ηθοποιοί και κοινό θα έρθουμε σε κηδεία;

Ναι, πάμε την κηδεία του πρωταγωνιστή της. Γιατί ο Κωνσταντίνος Μπιμπής, ο ήρωας P.A πεθαίνει. Βασικά αυτοκτονεί και η παράσταση είναι ουσιαστικά η κηδεία του. Και όλοι εμείς που τον συνοδεύουμε στην τελευταία κατοικία του είμαστε οι πρώην εραστές του, οι σχέσεις του που για κάποιο λόγο έχουμε στιγματίσει τη ζωή του. Ο Κωνσταντίνος (Ρήγος) μάλιστα έχει πει ότι θα ήθελε όλοι όσοι έρχονται στο θέατρο να είναι ντυμένοι στα μαύρα. Για να είναι όλοι – και το κοινό- μέρος αυτής της κηδείας, με έναν τρόπο.

Ένα ερωτικό κάλεσμα σε μία κηδεία λοιπόν...

Ναι και εκεί ξετυλίγεται το παζλ των ιστοριών για το πώς συνδεόμαστε με αυτό τον ήρωα και ποια είναι η σχέση και η προβολή που έχει κάνει σε εμάς. Έτσι φωτίζεται και ο ίδιος ο χαρακτήρας. Εγώ είμαι η Μόλι που παραπέμπω και στο MDMA, το ναρκωτικό που σου προκαλεί ευφορία. Είμαι η πιο κεραυνοβόλα σχέση του, ζούμε μαζί κάτι φανταστικό και μετά, όταν πέφτει αυτό το ναρκωτικό, έρχεται το χάος. Η Μόλλυ είναι η τελευταία σχέση του και ίσως το κερασάκι στην τούρτα για να αυτοκτονήσει, μιας και προκαλώ μια τεράστια έκρηξη.

Και αυτός ο ήρωας γιατί αυτοκτονεί;

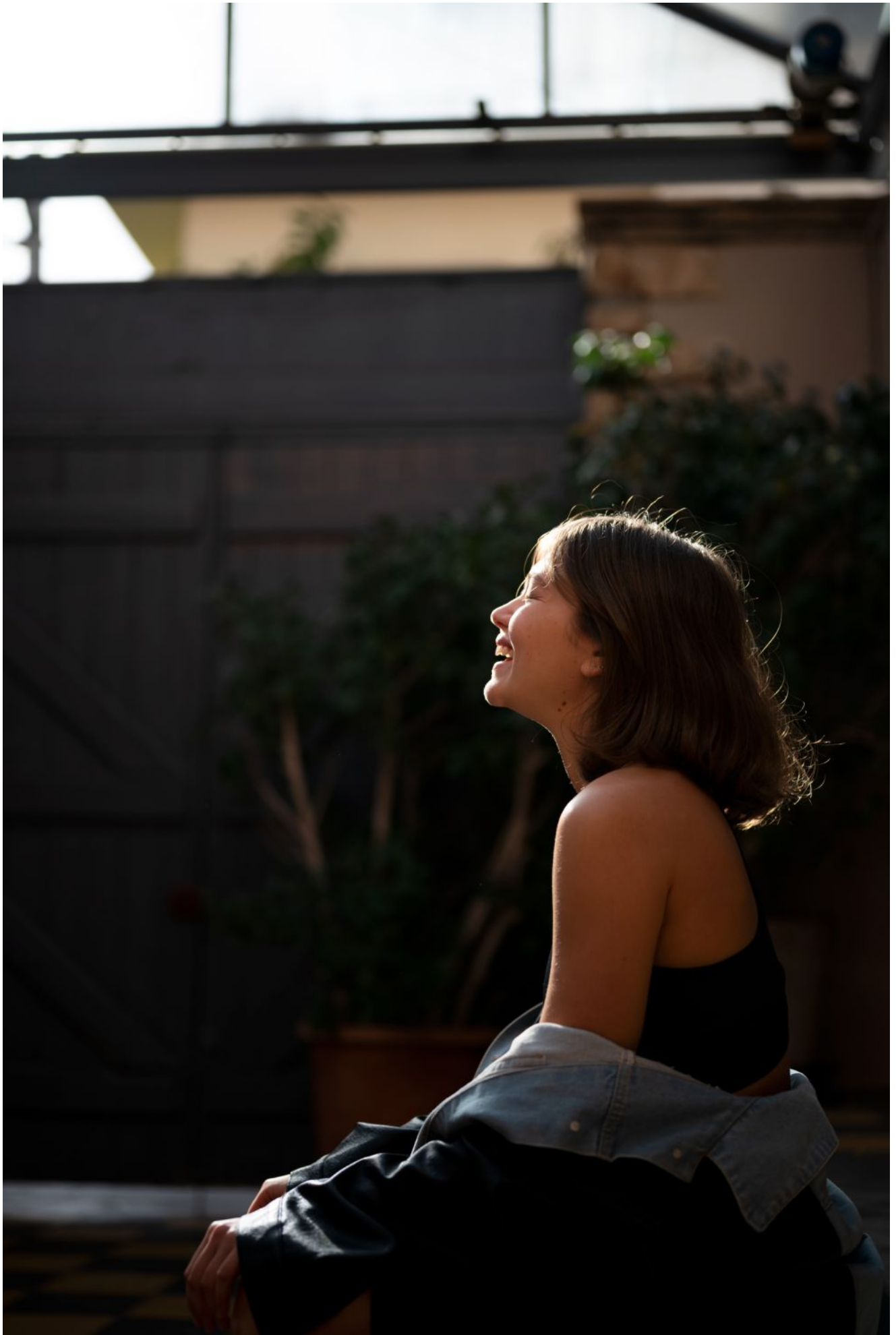
Γιατί νομίζω ότι δεν αντέχει τον εαυτό του. Δεν τον χωράει αυτός ο κόσμος, έτσι όπως είναι φτιαγμένος, αισθάνεται πως είναι στο περιθώριο του κόσμου και τίποτα δεν μπορεί να τον ικανοποιήσει. Ψάχνει την αγάπη και δεν τη βρίσκει πουθενά.

Πώς χειρίζεσαι την απώλεια εσύ;

Δεν είχα χάσει ποτέ άνθρωπο στη ζωή μου μέχρι πέρσι που έχασα την ίδια μέρα και τους δύο παπούδες μου. Ήταν μία ασύλληπτη σύμπτωση και ήταν η πρώτη φορά που αντιμετώπισα τον θάνατο. Νομίζω ότι από τότε που το βίωσα, τον φοβάμαι και λιγότερο. Γιατί όταν δεν έχεις βιώσει κάτι, παίρνει άλλες

διαστάσεις στο στο κεφάλι σου.

FRANCESCA GIAITZOGLU – WATKINSON

Ο χωρισμός μοιάζει με θάνατο;

Σίγουρα, όταν έχεις ζήσει με έναν άνθρωπο χρόνια, έχεις μοιραστεί τον εαυτό σου και αυτός αντίστοιχα τον εαυτό του και ξαφνικά χωρίζεις, είναι σαν να πεθαίνει. Και είναι περίεργο, γιατί μπορεί αυτόν τον ίδιο τον άνθρωπο να τον συναντήσεις μετά από χρόνια και να συνειδητοποιήσεις πως είναι ένας ξένος. Είναι τόσο περίεργο αυτό. Είναι σαν να έχει γεννηθεί κάποιος άλλος στο πρόσωπό του. Είναι πολύ ιδιαίτερη αυτή η απώλεια κι εγώ ακόμα την εξερευνώ. Δεν έχω καταλάβει πώς λειτουργεί. Αλλά η απώλεια γενικότερα, σε φτάνει σε κάποια όρια με τα οποία βλέπεις τελείως διαφορετικά τη ζωή και σε εξελίσσει με ταχύτητα. Όσο δυσβάσταχτο κι αν είναι εκείνη τη στιγμή.

Τι σε θυμώνει;

Με θυμώνει η παραίτηση. Δηλαδή, θα ήθελα να διεκδικούμε τα πράγματα, να μην τεμπελιάζουμε. Και αυτό αφορά τα πάντα. Στις σχέσεις, στη δουλειά. Μου αρέσει να δουλεύουμε και να εμβαθύνουμε στα πράγματα στη ζωή. Είτε είναι μια σχέση, είτε είναι δουλειά. Το πιο εύκολο πράγμα είναι να παραιτηθείς. Γενικότερα δεν μου αρέσουν οι ευκολίες στη ζωή μου έτσι κι αλλιώς.

Και σε κοινωνικό επίπεδο πιστεύω πως το σύνολο πρέπει να ενεργοποιηθεί και να προσπαθήσει. Αλλά είναι τόσο ισχυρό το σύστημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε. Οι καλλιτέχνες είμαστε μέρος του πολιτισμού, επιτελούμε κοινωνικό έργο, διαμορφώνουμε ήθος και δεν παίρνουμε τίποτα πίσω. Είμαστε στο περιθώριο.

Και στο μέλλον;

Είμαι πολύ προσεκτική στις επιλογές που κάνω, γιατί θέλω να πηγαίνω με βάση το ένστικτο και την ομάδα μου και η ομάδα είναι για μένα το πιο σημαντικό. Γιατί μόνο έτσι μπορούμε να φτιάξουμε κάτι όμορφο.

ΠΗΓΗ: www.news247.gr